

ΕΤΟΣ 69ον

5 Δεκεμβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (3575)

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΤΑΥΡΟΙ

«Ὁ ἀληθινὸς σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», ἀναφέρει ὁ μέγας Ρῶσος ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ. Εἶναι ἡ ἐμπειρία του μέσα ἀπὸ τὴν ἀσκητικὴ ζωὴ πού ἐκεῖνος ἀκολούθησε. Ὁ λόγος αὐτὸς εἶναι ὁ αὐθεντικὸς τῆς παράδοσής μας καὶ ἀναφέρεται σὲ κάθε ἀσκητὴ, καὶ στὸν σήμερα ἐορταζόμενον ἅγιο Σάββα, τὸν καθηγητὴ τῆς ἐρήμου. Οἱ ὅσοι ἀσκητὲς εἶναι ἐκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους ἰσχύει ὁ ἀποστολικὸς λόγος: «Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν, σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις», δηλ. ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ σταύρωσαν τὸν σάρκινον ἑαυτό τους μαζί μέ τὰ πάθη καὶ τίς ἐπιθυμίες (Γαλ. 5,26), δείχνοντάς μας τὸν τρόπο γιὰ νά ἀποκτήσουμε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ τοὺς καρπούς του.

Τό σαρκικό φρόνημα

Ἡ σάρκα εἶναι στοιχεῖο τῆς ὑπαρξῆς μας. Εἶναι ὅ,τι μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν ἀνθρώπινη διάστασή μας. Δέν εἶναι μόνο τὸ σῶμα καὶ οἱ ἀνάγκες του. Εἶναι καὶ τὸ ἦθος, ὁ τρόπος πού μᾶς κρατᾶ προσκολλημένους στό ἐδῶ καὶ μᾶς ὑποδεικνύει ἕναν δρόμο πού νομίζουμε ὅτι μπορεῖ νά μᾶς ὀδηγήσει στὴν εὐτυχία καὶ στό νόημα τῆς ζωῆς. Ἐνῶ μᾶς δόθηκε ἀπὸ τὸν Θεό, ἡ σάρκα μᾶς ζητᾶ νά τὸν ἀγνοοῦμε. Μᾶς γεννᾶ τὴν ψευδαίσθηση τῆς ἀθανασίας. Μᾶς κατατρώει τὸν χρόνο τῆς ζωῆς μας μέ τὴν ἰδέα πὼς ἂν τὴν ἱκανοποιήσουμε, θά εἴμαστε καλά. Τό σαρκικό φρόνημα κάνει τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ μας νά συνεργάζονται ὄχι γιὰ νά δοθοῦν στὸν Θεό, ἀλλὰ γιὰ νά μείνουμε στό παρόν. Ἀπορροφᾶ τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά μας. Μᾶς θέλει «μοντέρνους». Μᾶς παραδίδει στὶς βιοτικὲς μέριμνες. Ἀποκόπτει τὴν ὑπαρξή μας ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Καὶ ὑποκαθιστᾶ τὴν πνευματικότητα μέ τὴν κοσμικὴ γνώση, τὴν ἐλευθερία τῆς ἀρετῆς μέ τὴν ψεύτικη ἐλευθερία τῆς ἀμαρτίας.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2)

Ὁ καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχοῦμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Πάθη καὶ ἐπιθυμίες σήμερα

Τὰ παθήματα, δηλαδή τὰ πάθη, κρύβουν στήν ἀρχικὴ γλυκύτητα τῆς ἡδονῆς τὴν παγίδα τῆς ἁμαρτίας. Θεωροῦνται δικαίωμά μας. Θεωροῦνται στοιχεῖα τοῦ χαρακτήρα καὶ τῆς προσωπικότητος πού ἀποτυπώνουν τὸ «ἐγώ» μας. «Σ' ὅποιον ἀρέσουμε», ἀναφωνοῦμε. Καὶ δὲν εἴμαστε πρόθυμοι νὰ τὰ περιορίσουμε, ἀφοῦ ἡ κυριαρχία τους ἐπάνω μας μᾶς δίνει τὴν αἴσθηση τοῦ ξεχωριστοῦ. Μᾶς κάνει ἐξουσιαστές τῶν ἄλλων. Καθὼς ὅμως νιώθουμε ὅτι ὅλος ὁ κόσμος πορεύεται πάνω στὶς συγκρούσεις τῶν παθῶν, παρασυρόμαστε στήν ψευδαίσθηση ὅτι ἐμεῖς θὰ νικήσουμε. Τὰ πάθη ὅμως μᾶς ἀπομονώνουν ἀπὸ τὸν πλησίον, διότι μᾶς καθιστοῦν κουραστικούς καὶ κάνουν τὴν ὅποια ἀγάπη νὰ νικιέται.

Οἱ ἐπιθυμίες, τέλος, ἀποτελοῦν τὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο ἐκδηλώνουμε τὸ πῶς βλέπουμε, ἀλλὰ καὶ τί θέλουμε ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ τὴ ζωὴ. Οἱ ἐπιθυμίες μας στρέφονται πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τί ζητοῦμε νὰ μᾶς δώσουν. Γινόμαστε βέβαιοι κι ἐμεῖς ἀντικείμενο τῆς ἐπιθυμίας τους, παύοντας νὰ εἴμαστε πρόσωπα. Ὡστόσο, δὲν εἶναι ὅλες οἱ ἐπιθυμίες ἁμαρτωλές. Κάθε ἐπιθυμία ὅμως πού μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο, συνήθως μᾶς κάνει τυφλοὺς ἐξουσιαστές καὶ κάποτε ἀντίκειται καὶ στὴ φύση, ὅπως ὁ Θεὸς τὴν δημιούργησε. Ἔτσι γίνεται ρίζα ἁμαρτίας. Ξεχνοῦμε ἔτσι τὴν ἐπιθυμία τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐπιθυμία τῆς ἀγάπης, τὴν ἐπιθυμία τῆς αἰωνιότητος.

Βαδίζοντας «ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι»

Στὴν πνευματικὴ ζωὴ τὰ τρία στοιχεῖα – σαρκικό φρόνημα, πάθη καὶ ἐπιθυμίες –, χρειάζεται νὰ περάσουν ἀπὸ τὸν τρόπο τοῦ Σταυροῦ. Σταυρὸς σημαίνει ἀγώνας γιὰ νὰ μὴν εἶναι αὐτὰ ἐκεῖνα πού καθορίζουν τὴν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τῆς ζωῆς ἐν ἁγίῳ Πνεύματι εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ ἀνοχή, ἡ καλοσύνη, ἡ ἀγαθότητα, ἡ ἀξιοπιστία, ἡ ἡρεμία, ἡ ἐγκράτεια (αὐτοκυριαρχία). Ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κάνουν αὐτά, δέν ἰσχύει ὁ νόμος. Ὅσοι ἀνῆκουν στὸν Χριστὸ ἔχουν νεκρώσει τὴ σάρκα τους μαζί με τὰ πάθη καὶ τίς ἐπιθυμίες της. Ἄν ὄντως ζοῦμε σύμφωνα με τὸ ἅγιο Πνεῦμα, πρέπει νὰ ἀκολουθοῦμε τὸ θέλημά του. Ἄς μὴ γινόμαστε ματαιόδοξοι, προκαλώντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ φθονώντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ἀδελφοί, ἂν κάποιος ἄνθρωπος ἔχει πέσει σέ κάποιο παράπτωμα, ἐσεῖς πού ἔχετε τὸ ἅγιο Πνεῦμα νὰ τὸν διορθώσετε με πραότητα καὶ νὰ προσέχετε νὰ μὴν παρασυρθεῖτε καὶ οἱ ἴδιοι στὸν πειρασμό. Στὶς δυσκολίες νὰ συντρέχετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ ἔτσι θὰ ἐφαρμόσετε πλήρως τὸν νόμο τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

πορεία τῆς ζωῆς μας, ἀλλὰ νὰ «στοιχῶμεν Πνεύματι», νὰ βαδίζουμε κατὰ τὸν τρόπο καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Σταυρὸς σημαίνει ἀπόφαση ἐντὸς μας τὰ τρία στοιχεῖα νὰ βροῦν τὸν ἀληθινὸ τους προορισμό: ἡ σάρκα τὸν ἁγιασμό διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὰ πάθη νὰ μεταμορφωθοῦν σέ ἀγῶνα δημιουργίας καὶ οἱ ἐπιθυμίες νὰ γίνουν ἀγάπη. Ἄν δὲν σταυρώσουμε ὅμως τὸ ἐγὼ μας ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἐντὸς τῆς κοινότητος, μέσα στή σχέση με τὸν κάθε συνάνθρωπο, ἡ καρδιά μας θὰ παραμείνει ἀγευστὴ τῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μπορεῖ αὐτός ὁ δρόμος νὰ ἀντιμετωπίζεται με περιφρόνηση ἀπὸ τὴν ἐποχὴ μας καὶ τὸν κόσμο μας. Καλεῖται ὅμως ὁ καθένας, μιμούμενος τοὺς Ἁγίους, νὰ ἐπιδιώκει τὴ χάρη καὶ τοὺς καρπούς τοῦ Πνεύματος με τὴ ζωὴ του καὶ νὰ παλέψει νὰ βρεῖ δρόμο αἰωνιότητος, νικώντας τὸν θάνατο. Ἡ ὁμορφία τῆς ἀγιότητος, ἄλλωστε, εἶναι ἡ μόνη πού μπορεῖ νὰ κάνει τὸν κόσμο νὰ ἀνασάνει ἀληθινά. Ἡ ἀγιότητα νικᾷ τὸν χρόνο. Κι ἄς μὴν κάνει τὸν θόρυβο τοῦ πολιτισμοῦ μας. Κι ἄς μὴν πέφτουν ἐπάνω της τὰ φῶτα τῆς ζωῆς. Εἶναι ὅμως καὶ θὰ παραμένει ὁ ἀληθινὸς σκοπὸς τῆς ζωῆς καὶ τῆς πίστεως μας.

π. Θ.Μ.

**ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ**

www.apostoliki-diakonia.com.gr

5 Δεκεμβρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ

† Σάββα όσιου τοῦ ἡγιασμένου († 532). Διογένους μάρτυρος.

Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. ε΄ 22 - στ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιγ΄ 10-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Δεκεμβρίου, ΙΑ΄ Λουκᾶ.

Απόστολος: Ἐφεσ. ε΄ 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιδ΄ 16-24, Μτθ. κβ΄ 14.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2022

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς ειδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2022, ἀφιερωμένα στή συμπλήρωση ἑκατό (100) ἐτῶν ἀπό τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς.

Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό καθημερινό ἑορτολόγιο καί ἐπίκαιρα θεολογικά μηνύματα. Τό πλαίσιο κοσμεῖται μέ ἀγιογραφία φορητῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας βρεφοκρατούσας.

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** –ἡμερολόγιο τσέπης– περιέχει συνοπτικό καί ἀλφαβητικό ἑορτολόγιο, ἑβδομαδιαῖο ἡμερολόγιο - σημειωματάριο καί χρήσιμες πληροφορίες. Ἀφιερώνεται στίς ἀλησιμόνητες Πατρίδες (1922-2022).

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

1821 - 2021

Κεντρική ἴστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἐρῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr